

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.067 van 27 juni 2001
in de zaak A. 102.721/IX-2782.**

In zake : Antoinette HUYSMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. LENAERTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Wetenschappelijk Onderzoek,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DE BOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tasson-Snelstraat 38.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat
Antoinette HUYSMANS op 30 maart 2001 heeft ingediend om
de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van
de beslissing van de minister van Wetenschappelijk
Onderzoek, haar medegedeeld bij aangetekende brief van
2 februari 2001, "dat haar tewerkstelling als statutair
wetenschappelijk personeelslid bij de Koninklijke Musea
voor Kunst en Geschiedenis eindigde op 31/10/00",
alsmede van "de impliciete beslissing tot weigering van
een vaste benoeming in een ambt van rang 1 (lees rang A)
bij toepassing van art. 17 v/h K.B. van 19/11/91 (B.S.
04/01/92, p. 72)".;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 juni 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LENAERTS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat J. DE BOCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Sedert 1 november 1991 is verzoekster in dienst als attaché met mandaat (3 mandaten van 2 jaar, gevolgd door 3 bijkomende mandaten van 1 jaar) bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis. Het laatste bijkomend mandaat van 1 jaar werd haar verleend bij koninklijk besluit van 14 mei 2000 en eindigde op 31 oktober 2000.

Bij haar aanwerving drong de commissie voor Werving en Bevordering erop aan dat zij zich zou inzetten om zo spoedig mogelijk een doctoraat voor te bereiden.

1.2. In het kader van de evaluatie van haar wetenschappelijke verdiensten werd verzoekster op 1 februari 2000 door die commissie gehoord om te vernemen hoever de afwerking van haar doctoraatsverhandeling was gevorderd. Op basis van dit gesprek werd met haar afgesproken dat haar doctoraatsverhandeling in mei 2000 klaar zou zijn. De commissie besloot een gunstig advies te geven om haar nog een derde bijkomend mandaat van 1 jaar te verlenen voor de periode van 1 november 1999 tot 31 oktober 2000.

1.3. Aangezien de commissie voor Werving en Bevordering tot het midden van de maand oktober 2000 zonder verder nieuws was gebleven met betrekking tot de naleving van voornoemde afspraak werd verzoekster per aangetekende brief verzocht de passende informatie te verstrekken over de wijze waarop voormelde afspraak door haar werd nagekomen.

Uit verzoeksters antwoord van 26 oktober 2000 blijkt dat zij de gedane afspraak niet is nagekomen.

Verzoekster wijst hiervoor naar een lange periode van ziekte die het haar onmogelijk maakte de gedane afspraak na te komen. Zij duidt aan dat zij afwezig was wegens ziekte gedurende de periodes van 2 februari 2000 tot 22 februari 2000, van 17 mei 2000 tot 4 juni 2000, van 9 juni 2000 tot 8 augustus 2000 en van 10 augustus 2000 tot 31 oktober 2000.

1.4. In haar vergadering van 16 november 2000 is de commissie voor Werving en Bevordering unaniem van oordeel dat de wetenschappelijke verdiensten van verzoekster geen voortzetting rechtvaardigen van haar tewerkstelling als statutair wetenschappelijk

personeelslid, die ook beschouwd wordt als zijnde geëindigd op 31 oktober 2000, datum waarop het haar toegekende derde bijkomend mandaat van 1 jaar is geëindigd.

1.5. In een nota van 24 november 2000 aan de minister voor Wetenschappelijk Onderzoek stelt de secretaris-generaal van de federale diensten voor Wetenschappelijke, Technische en Culturele Aangelegenheden dat de overgangsbepaling van artikel 17 van het koninklijk besluit van 19 november 1991 tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke instellingen van de Staat, waaruit blijkt dat de personeelsleden die op de datum van de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 19 november 1991, zijnde 1 februari 1992, benoemd zijn voor een mandaat van 2 jaar in rang A of aan wie een bijkomend mandaat is verleend, op de voordracht van de bevoegde minister door de Koning vast kunnen benoemd worden in een ambt van rang A, van toepassing is op verzoekster.

Hij is evenwel van mening dat er geen aanleiding is voor de toepassing van dit artikel omdat de voornoemde commissie in haar vergadering van 16 november 2000 van oordeel was geen gunstig advies te kunnen geven over haar wetenschappelijke verdiensten en over de wijze waarop zij de afspraak heeft nagekomen welke zij, met betrekking tot haar wetenschappelijk werk, gemaakt heeft met de commissie.

Hij stelt aan de minister voor om aan verzoekster mede te delen dat haar tewerkstelling als statutair wetenschappelijk personeelslid bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis eindigde op 31 oktober 2000 en dat voor de periode na die datum haar wedde verder wordt uitbetaald, naar rata van de gepresteerde werkdagen, tot en met de dag waarop haar de mededeling wordt betekend.

1.6. Met een brief van 2 februari 2001 deelt de minister van Wetenschappelijk Onderzoek aan verzoekster de thans bestreden beslissing mede. Die beslissing luidt als volgt :

"In haar vergadering van 16 november 2000 heeft de Commissie voor Werving en Bevordering van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis haar advies gegeven over uw wetenschappelijke verdiensten, zulks naar aanleiding van het einde - op 31 oktober 2000 - van het derde bijkomend mandaat van één jaar dat U werd verleend in de graad van attaché.

Na evaluatie van uw wetenschappelijke activiteit en na te hebben vastgesteld dat U de afspraak niet hebt nagekomen, welke U - met betrekking tot uw wetenschappelijk werk - op 1 februari 2000 met de Commissie hebt gemaakt naar aanleiding van het einde van uw voorlaatste mandaat, besloot de Commissie unaniem geen gunstig advies te geven voor de voortzetting van uw loopbaan als statutair wetenschappelijk personeelslid bij voormelde instelling.

In aansluiting met dit advies ben ik dan ook van oordeel U tot mijn spijt te moeten mededelen dat uw tewerkstelling als statutair wetenschappelijk personeelslid bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis eindigde op 31 oktober 2000. Een formulier C4 voor het bekomen van de werkloosheidsuitkeringen zal U worden bezorgd per afzonderlijke aangetekende brief.

In aansluiting met deze beëindiging van uw tewerkstelling, zal uw maandbezoldiging U nog worden uitbetaald voor de maanden november 2000 tot en met april 2001.";

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota aanvoert dat verzoeksters vordering tot schorsing niet ontvankelijk is in zover zij de schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging vraagt van de impliciete weigering van een vaste benoeming in rang A; dat zij hierbij uiteenzet dat een vaste benoeming slechts kan gebeuren indien het personeelslid daarom verzoekt en verzoekster te dezen geen aanvraag tot vaste benoeming heeft ingediend;

2.2. Overwegende dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke instellingen van de Staat als volgt luidt :

"Art. 11. Elk personeelslid van rang A dat erom verzoekt mag door Ons worden bevestigd in een functie van rang A op de voordracht van de bevoegde Minister in zoverre het de volgende voorwaarden vervult :

1° ten minste zijn tweede mandaat beëindigd hebben, overeenkomstig artikel 10, of 7904 uur gepresteerd hebben, voor de ambtenaren aan wie werd toegestaan verminderde prestaties te verrichten of die op non-activiteit werden gesteld;

2° houder zijn van een doctorsdiploma dat behaald werd na verdediging in het openbaar van een verhandeling of het bewijs leveren dat hij, in de tak der wetenschap waarop het ambt betrekking heeft, wetenschappelijk werk heeft verricht dat met een doctoraatsverhandeling kan vergeleken worden luidens een gunstig en met redenen omkleed advies van de commissie";

dat artikel 17 van het koninklijk besluit van 19 november 1991 tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke instellingen van de Staat als volgt luidt :

"Art. 17. De personeelsleden die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit benoemd zijn voor een mandaat van twee jaar in rang A of aan wie een bijkomend mandaat is verleend, kunnen op de voordracht van de bevoegde Minister door de Koning vast benoemd worden in een ambt van rang A";

dat dit besluit in werking is getreden op 1 februari 1992; dat aangezien verzoekster op 1 november 1991 als attaché met een mandaat van twee jaar in dienst is getreden, zij in aanmerking kwam om overeenkomstig het voormeld artikel 17 van het koninklijk besluit van 19 november 1991 in vast verband in een ambt van rang A benoemd te worden; dat dit artikel 17 als

overgangsbepaling beoogt mogelijke anomalieën te ondervangen die zouden kunnen ontstaan als gevolg van het opleggen van de nieuwe voorwaarden vervat in voornoemd artikel 11; dat derhalve artikel 17 zo moet worden gelezen dat de personeelsleden die op de datum van 1 februari 1992 benoemd zijn voor een mandaat van 2 jaar in rang A of aan wie een bijkomend mandaat is verleend ook in aanmerking kunnen komen om vast benoemd te worden; dat zulks evenwel niet lijkt te kunnen betekenen dat die personeelsleden benoemd moeten worden; dat een benoeming die niet tot stand komt bij wijze van gebonden bevoegdheid uit haar aard zelf dient te worden voorafgegaan door een uitdrukkelijke wilsuiking van het betrokken personeelslid; dat derhalve het artikel 17 samengelezen dient te worden met artikel 11 van het koninklijk besluit van 21 april 1965; dat verzoekster evenwel geen aanvraag tot een zodanige benoeming heeft ingediend; dat de door haar bestreden beslissing in die omstandigheden dan ook bezwaarlijk een impliciete weigering tot vaste benoeming kan zijn; dat zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekster krachtens voornoemd artikel 17 van het koninklijk besluit van 19 november 1991 in vast verband in een ambt van rang A moest benoemd worden, zelfs zonder dat zij daartoe een aanvraag moest indienen, vastgesteld wordt dat de impliciete weigeringsbeslissing om haar vast te benoemen niet in de bestreden beslissing van 2 februari 2001 zou kunnen vervat zijn, maar in het koninklijk besluit van 31 mei 1994 waarbij zij met ingang van 1 november 1993 voor een tweede mandaat van twee jaar tot attaché benoemd wordt; dat immers indien, zoals verzoekster beweert, de overheid krachtens voornoemd artikel 17 verplicht was om haar een vaste benoeming in een ambt van rang A te verlenen, het koninklijk besluit van 31 mei 1994 waarbij haar slechts een mandaat van twee jaar wordt verleend, noodzakelijk de impliciete weigeringsbeslissing om haar vast te benoemen moet inhouden

en dat niet blijkt dat zij die beslissing tijdig bestreden heeft; dat de exceptie derhalve gegrond is voor wat betreft de door verzoekster bestreden "impliciete beslissing tot weigering van een vaste benoeming in een ambt van rang 1 (lees rang A) bij toepassing van art. 17 v/h K.B. van 19/11/91 (B.S. 04/01/92, p. 72)";

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde verzoekster in een eerste middel aanvoert dat de impliciete weigeringsbeslissing om haar vast te benoemen genomen werd met schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 19 november 1991 tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke instellingen van de Staat, aangezien zij op 1 februari 1992 benoemd was voor een mandaat van 2 jaar in rang A en zij derhalve de voorwaarden vervulde om krachtens het voormeld artikel 17 vast benoemd te worden in rang A, zonder dat zij houder diende te zijn van een doctoraatsdiploma; dat zij hierbij argumenteert dat het woord "kunnen" in artikel 17 niet als een loutere mogelijkheid mag geïnterpreteerd worden, maar dat het integendeel om een gebonden bevoegdheid gaat; dat bovendien de commissie

voor Werving en Bevordering het behalen van een doctoraatsdiploma niet als voorwaarde kon stellen, aangezien de overgangsbepaling die voormeld artikel 17 bevat ertoe strekt de kandidaten vrij te stellen van het behalen van een doctoraat;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar nota antwoordt dat artikel 17 van het koninklijk besluit van 19 november 1991 niet mag worden geïnterpreteerd in die zin dat de bevoegde overheid verplicht zou zijn de personeelsleden te benoemen die reeds voor 1 februari 1992 een mandaat uitoefenden en dat die bepaling niet belet dat de overheid op discretionaire wijze de titels en wetenschappelijke verdiensten beoordeelt van degene die een aanvraag tot vaste benoeming heeft ingediend;

3.1.3. Overwegende dat aangezien verzoeksters vordering niet ontvankelijk is met betrekking tot de door haar bestreden "impliciete beslissing tot weigering van een vaste benoeming in een ambt van rang 1 (lees rang A) bij toepassing van art. 17 v/h K.B. van 19/11/91 (B.S. 04/01/92, p. 72)", het middel dat op die door verzoekster bestreden beslissing betrekking heeft ook niet kan ontvangen worden;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke instellingen van de Staat, eerste onderdeel, dat artikel 10 van het koninklijk besluit van 21 april 1965 erin voorziet dat het eerste mandaat van twee jaar tweemaal kan vernieuwd worden, waarna aan het personeelslid een bijkomend mandaat van 1 jaar kan toegekend worden dat ten hoogste driemaal kan hernieuwd worden, zodat zij recht had op

vier mandaatvernieuwingen van één jaar, en tweede onderdeel, dat "er wel degelijk uitzonderlijk geachte omstandigheden aanwezig waren om het laatste mandaat van 1 jaar toe te kennen, nu verzoekster éénmalig ziek was en anderzijds de normale werking van het museum door-
kruist werd door het onverhoeds ontslag van de hoofdcon-
servator en deze omstandigheden niet in aanmerking
worden genomen, minstens zonder enige afdoende motive-
ring worden terzijde geschoven";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij op het eerste onderdeel van dit middel in essentie antwoordt dat zij geenszins betwist dat het bijkomend mandaat van één jaar nog een derde keer wegens uitzonderlijke omstandigheden kon hernieuwd worden, maar dat zij in casu de beslissing heeft genomen om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om het mandaat te verlengen; en op het tweede onderdeel dat bij elke mandaatvernieu-
wing de aandacht van verzoekster erop werd gevestigd dat de verdere verlenging van haar mandaat zou afhangen van het spoedig behalen van een doctoraatsdiploma, maar verzoekster haar afspraken terzake niet is nagekomen;

3.2.3. Overwegende dat artikel 10 van het voornoemd koninklijk besluit van 21 april 1965 als volgt luidt :

"Art. 10. De personeelsleden van rang A worden benoemd voor een mandaat van twee jaar volgens de rangschikking bedoeld in voormeld artikel 9. Dit mandaat kan tweemaal hernieuwd worden.

Wanneer uitzonderlijk geachte omstandigheden zulks vereisen, mag aan het personeelslid een bijkomend mandaat van één jaar toegekend worden, dat ten hoogste driemaal kan hernieuwd worden.

Na afloop van elk van bovenbedoelde mandaten brengt de commissie ten gerieve van de bevoegde Minister een advies uit over wetenschappelijke verdiensten van het betrokken personeelslid.

Bovengenoemde mandaten worden door Ons toegekend op de voordracht van de bevoegde Minister";

dat hieruit volgt dat een bijkomend mandaat van één jaar slechts kan worden toegekend wanneer "uitzonderlijk geachte omstandigheden zulks vereisen", zodat verzoekster niet zonder meer vermag te stellen dat zij "recht had op vier mandaatsverlengingen van 1 jaar"; dat het eerste onderdeel van dit middel derhalve niet ernstig is;

3.2.4. Overwegende dat verzoekster in een brief van 26 oktober 2000 een bijkomend mandaat van één jaar heeft aangevraagd omdat zij sinds februari 2000 genooddaakt was voor lange periodes ziekteverlof op te nemen; dat de verwerende partij in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de ziekte van verzoekster niet als een "uitzonderlijk geachte" omstandigheid kon beschouwd worden, aangezien verzoekster voor de commissie voor Werving en Bevordering op 1 februari 2000 verklaard had dat zij binnen een zestal weken met het manuscript van haar doctoraatsproefschrift klaar zou zijn terwijl haar afwezigheid wegens ziekte voor het grootste gedeelte buiten die periode van "een zestal weken" valt; dat het argument van verzoekster dat de normale werking van het museum doorkruist werd door het onverhoeds ontslag van de hoofdconservator, in haar brief van 26 oktober 2000 niet als reden voor de vertraging bij de afwerking van haar proefschrift is opgegeven zodat dit gegeven door de verwerende partij dan ook niet als een uitzonderlijke omstandigheid voor de hernieuwing van haar mandaat in aanmerking moest worden genomen; dat het tweede onderdeel van het middel evenmin ernstig is;

3.3. Overwegende dat geen van de aangevoerde middelen ernstig is; dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoeksters vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 2000 en een, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad,
		wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.